

заминалъ за чужбина. Като отворилъ торбата, да види, съ какво богатство разполага, той разгледалъ внимателно златнитѣ монети, но останалъ изненаданъ — тѣ били фалшиви — жълти тенекийки. Като видѣлъ, че опитътъ му излѣзълъ несполучливъ, слугата се върналъ при господаря си, извинилъ се за прегрѣшението си и помолилъ да го приеме отново на работа, но вече безъ пари. — Защо се изповѣдалъ слугата? — Защото погрѣшката му била малка, открадналъ такива пари, които не стрували даже сто лева. Ако торбата бѣше пълна съ истински златни монети, той не би се върналъ при господаря си. А сега слугата е готовъ да работи безъ пари, съ надежда, че ще се добере до торбата съ истинското злато.

Това, което става съ слугата, става съ всѣки човѣкъ. Всѣки човѣкъ преживява вътрешни борби: той ту пада, ту става, докато единъ день напълно изправи живота си. Когато се услови за слуга при нѣкой богатъ господарь, той взима торбата му съ златото и избѣгва. Като види, че паритѣ сж фалшиви, връща се при господаря си, изповѣдва погрѣшката си и моли да го приеме въ дома си, да му служи безъ пари. Като мине известно време, той пакъ задига торбата на господаря си, пакъ се изповѣдва за направената погрѣшка, докато единъ день задигне торбата съ истинското злато. Но господарьтъ е уменъ. Той оставя торбата съ фалшивитѣ пари предъ очитѣ на слугата си, а истинското злато крие